

Пробудження

Василь Голобородько

Тебе ранками відра будять,
що бряжчать біля колодязів.
Тебе ранками півень будить
на подвір'ї на одній нозі.

Тебе ранками будять гарби,
що риплять, немов журавлі.
Ти виходиш прозора й гарна,
вирастаєш травинкою з-під землі.

І співають, мов клавіші білі,
під ногами сходи в росі.
Чистим люстерком нерозбитим
сяєш ти у моїй душі.